

царьятъ заради Павлова та работъ, и рече: Едина чело-вѣкъ ѿ Филавѣнъ ѿ Филава вжрзанъ.

15 За когото, като видоухъ во Иерусалимъ, дадохъ ми жалба архіереѣте и старѣйшиньте, и искаха сди на вржхъ него.

16 Но азъ имъ ѿговорихъ, защо нема тѣ обичай Римланете да предаватъ нѣкого челоука на смѣртъ, докѣ нема клеветаемый предъ лице то си онѣа що то го клеветатъ, и докѣ не земе време да даде ѿвѣтъ за согрѣшеніе то си.

17 Като се собраха прочее онѣ тѣка, азъ кезъ да ѿлагамъ време, на оутрешниатъ день седнахъ на сдилице то, и заповѣдахъ да доведатъ челоука тѣ.

18 Но клеветницьте мѣ като го ѿвыколиха, не казаха ни една вина такава на вржхъ него, каквато азъ мѣслехъ:

19 Но имаха съ него нѣкои прѣниа за своя та различна вѣра, и за нѣкого Исуса оумрѣлаго, за когото говореше Павелъ че ѿ живъ.

20 И понеже азъ не можехъ да се домыслимъ каквѣ да разсдимъ това прѣниѣ рѣкохъ мѣ, ако ще да иде во Иерусалимъ, и тамъ да се сди за тѣ прѣниа.

21 Но понеже Павелъ поиска да го ѿставаме да се сди на Кесаревшатъ сди, заповѣдахъ да го варадатъ, докѣ да го пратимъ къ Кесарю.

22 И Игриппа рече на Фиста: ще ше ми се и мене да чѣмъ тогова челоука. И той мѣ рече: оутрѣ че да го чѣмъ.

23 И на оутрешниатъ день като дойде Игриппа и Верника съ голема гордостъ, и вѣзѣоха въ сдилицина та палата съ тысященачальницьте и со знаменитьте мѣжи градски, заповѣда Фистъ и доведоха Павла.

24 И рече Фистъ: Игриппо царю и вше сички те мѣжи които се намѣрватѣ тѣка съ насъ, видите тогова, за когото сичко то множество Иудейско ми досаждаше и во Иерусалимъ и тѣка, и кричеше, защо не трѣбѣва вече да ѿ живъ тоа.

25 Но азъ като раздмѣхъ защо не ѿ сторилъ нищо достойно за смѣртъ, и понеже той самъ воспомена Севаста (Кесаря), за това азъ намери хъ, благословно да го пратимъ при него.

26 За когото понеже немамъ нѣщо и звѣстно да пишемъ на господарятъ си: за това го и приведохъ предъ васъ, а найвече предъ